

عنوان مقاله:

رهیافتی زبان شناسانه به واژه ابتر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 18، شماره 72 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدعلی رضایی کرمانی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

بی بی زینب حسینی - استادیار دانشگاه یاسوج

مرتضی ایروانی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

واژه الابتریکی از واژگان معناساز و دارای ویژگیهای منحصر به فرد زبانی و فرازبانی در سوره کوثر است. این واژه یکی از شاخصهای مهم اعجاز بیانی در سوره کوثر به شمار میآید. این پژوهش بر آن است با استفاده از دانش ایتمولوژی یا ریشه شناسی، ابتدا مفهوم دقیقی از این واژه ارایه نموده، با بررسی تطور مفهومی واژه یا همان معناسازی تاریخی، سیر تطور معنایی آن را در سه دوره زمانی پیش از نزول قرآن کریم، در دوره نزول قرآن کریم و پس از نزول قرآن ارزیابی نماید. فرایند شناخت حوزه معنایی این واژه از طریق کشف روابط زبانی واژگان مترادف، متضاد و وابسته بر اساس مکتب معناسازی اولمان صورت میگیرد تا به ارتباط منطقی بین دشمنی یا دوستی پیامبر با مساله جاودانگی و انحطاط انسان در قرآن کریم دست یابد. معناساختی واژه الابتروکشف روابط معنایی آن در قرآن کریم نشان میدهد عشق راز جاودانگی بشر است. رمز جاودانگی حقیقی انسان از منظر قرآن، عشقی است که محور آن ایمان به خدا است و دشمنی با پیامبر اکرم، سرنوشتی جز هلاکت و نیستی به دنبال ندارد.

کلمات کلیدی:

دشمنی /عشق /نابودی /بقا /ابتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683665>

